

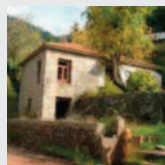

Παπαρουσιώτικοι αντίλαλοι

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου Παπαρουσιωτών Ευρυτανίας
Γραφεία: Κυκλάδων 86 Πετρούπολη 13231, τηλ.: 210-5018876
Αρ. φύλλου 29 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2013

Η ιστοσελίδα του Συλλόγου: www.paparousi.gr • Το e-mail του Συλλόγου: info@paparousi.gr

✓ Υπόμνημα για τις αντικειμενικές αξίες ακινήτων Ευρυτανίας
σελ. 2

✓ Ιωάννης Αρχοντής
Εστιατόριο
Δυτικό Παπαρούσι
σελ. 5

✓ Εκδήλωση 9-6-2013
σελ. 4-5

✓ Η θεία-Γιωργίτσα
σελ. 6

- ✓ Ευρυτανικές ειδήσεις σελ. 2
- ✓ Εγώ μιλώ κι ας μη με ακούτε... σελ. 2
- ✓ Κοινωνικά σελ. 3
- ✓ Απίστευτες αλλαγές σελ. 7
- ✓ Βλάχικο παραμύθι σελ. 7
- ✓ Γενική Συνέλευση σελ. 8
- ✓ Συνδρομές σελ. 8
- ✓ Μεταμοσχεύσεις σελ. 8

Δύσκολες εποχές και η όποια οικονομική βοήθειά σας ευπρόσδεκτη και απαραίτητη για την κάλυψη των εξόδων εκδόσεως και κυκλοφορίας της μικρής μας εφημερίδας.
Καταθέσεις λογαριασμών:
Στην Ε.Ε. GR59 0110 1830 0000 1833 7906 574
ETHN GRAA
Στην Αμερική και Αυστραλία
ETHN GRAA - 183/379065-74
Στην Ελλάδα: Εθνική 183/379065-74
Εμπορική Τράπεζα (στην Ελλάδα)
IBAN: GR03 0120 0390 0000 0006 3412 384
με αριθ. λογ. 63412384

Καλοκαιρινές εκδηλώσεις στο Παπαρούσι

23 Αυγούστου 2013, ώρα 10:00 το πρωί
Τοπικό πανηγύρι στο εξωκκλήσι της Παναγίας στο Παπαρούσι, στην είσοδο του χωριού, με την παραδοσιακή ορχήστρα του **Δημήτρη Παπαρούδα**. Συμμετέχει το χορευτικό του **Σωτήρη Ντόκα με παρουσίαση αντιπροσωπευτικών χορών**. Μία έκθεση με τοπικά προϊόντα και βιβλία με ευρυτανικά θέματα θα περιμένει τους επισκέπτες.

24 Αυγούστου 2013, ώρα 08:00 το απόγευμα
Θεατρική παράσταση στην πλατεία της Αγίας Παρασκευής από το θεατρικό εργαστήριο «Θέσμα» του Δήμου Σπερχειάδας – Μακρακώμης, στο έργο «**Ησαΐα μη χορεύεις**».

Εκδηλώσεις στο Καρπενήσι

14 Ιουλίου 2013 στο Κεφαλόβρυσο ώρα 08:00 το πρωί
Πανευρυτανικό Αντάμωμα της Ομοσπονδίας Ευρυτανικών Συλλόγων (ΟΕΣ). Παράλληλα με την εκδήλωση θα γίνει η παρουσίαση του Λευκώματος των Πολιτιστικών Συλλόγων της Ευρυτανίας.

30 Αυγούστου - 1 Σεπτεμβρίου 2013
Το 1ο Διεθνές Συνέδριο Νέων Ευρυτάνων μέχρι 35 ετών. Εκπρόσωποι από όλους τους Ευρυτανικούς Συλλόγους από την Ελλάδα και το εξωτερικό θα έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν καλύτερα τον τόπο καταγωγής τους και πάνω απ' όλα να εκφράσουν τη δική τους άποψη για το πως βλέπουν και πως θέλουν την Ευρυτανία του αύριο.

Εκδήλωση του Συλλόγου μας στις 9-6-2013

Την Κυριακή 9 Ιουνίου και ώρα 12 μμ. έλαβε χώρα η εαρινή εκδήλωση του Συλλόγου στην Πετρούπολη για την ενίσχυση της αποπεράτωσης του υπό κατασκευή ΞΕΝΩΝΑ στο Παπαρούσι και την συγκέντρωση χρημάτων για την έκδοση της εφημερίδας μας.
Τα πιστά μέλη του και οι φίλοι του Συλλόγου τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση αυτή. Τους ευχαριστούμε θερμά. Μεταξύ άλλων με συγκίνηση υποδεχθήκαμε τον κ.

Συνέχεια στην 4η σελ.

Επισημάνσεις

Πετρούπολη, Κυριακή 10 Μαρτίου 2013
Κύριε Δ/ντά,
Καλημέρα σας και καλή Μεγάλη Σαρακοστή.
Με χαρά έλαβα κι αυτή τη φορά - φ.28 - την εφημερίδα σας με την καλή και ενδιαφέρουσα αρθρογραφία, πολλές φωτογραφίες και καλοτυπωμένη. Αυτή τη φορά όμως, οι «Παπαρουσιώτικοι αντίλαλοι» ήσαν πιο φροντισμένοι, με περισσότερες και ωραίες φωτογραφίες και μου άρεσαν ιδιαίτερα οι δημοσιεύσεις σας:

1. Κώστας (Ντίνος) Πανουργιάς
2. Γνωριμία με τους δικούς μας αποδήμους και
3. Θέση και προσφορά της γυναίκας...
4. Σας συγχαίρω για την ωραία εφημερίδα σας, που τιμά τον επαρχιακό τύπο και συμβάλλει δυναμικά στην ιστορική και πολιτιστική ανέλιξη της Ευρυτανίας μας.

Εύχομαι πάντα επιτυχία, καλή Σαρακοστή.

Με εκτίμηση

Δημ. Ι. Φαλλής - Καλλιεύς

ΣΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Χωματουργικές εργασίες
Οικοδομικά - Εμπειροτεχνικά

Παπαρούσι Ευρυτανίας
Τηλ.: 6972179350 & 22370-31540

**ΑΠΟΦΡΑΞΕΙΣ
ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ** **Αστραπή**

**ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙ ΚΤΙΡΙΩΝ**

ΤΑΧΥΤΗΤΑ - ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ - ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

210 2626262 - 210 5050505

ΔΟΥΚΑΣ
Μεσιτικό Γραφείο

από το 1952 ΑΓΟΡΕΣ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ

Δούκας Γ. Κωνσταντίνος

25ης Μαρτίου 133, Πετρούπολη, Τ.Κ. 13231
Τηλ./Fax: 210 50 12 429, Κιν.: 6944 617977
e-mail: kdou50@otenet.gr

3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013: ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Προς:

1. Τον Υπ. Οικονομικών
2. Το Υπουργείο Οικονομικών
3. Τον Περιφερειάρχη Στ. Ελλάδας
4. Τον Αντιπεριφερειάρχη Ευρυτανίας
5. Τον Βουλευτή Ευρυτανίας
6. Τους κ.κ. Δημάρχους Καρπενησίου & Αγράφων Ευρυτ.

Αξιότιμοι Κύριοι,

Με την παρούσα επιθυμούμε να επιστήσουμε τη προσοχή σας στο εξαιρετικά πολύ σοβαρό ζήτημα του υφιστάμενου μέχρι σήμερα Συστήματος Αντικειμενικών Αξιών του Υπουργείου των Οικονομικών των ακινήτων της Ευρυτανίας.

Είναι πολύ γνωστό ότι η Ευρυτανία είναι από τις πιο ορεινές, άγονες, πτωχές και προβληματικές περιοχές της Χώρας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελείται σχεδόν στο σύνολο της από Δημοτικά Διαμερίσματα (πρώην χωριά και οικισμούς αυτών) από εντελώς ακατοίκητα έως με πέντε μόνιμους κατοίκους, γερόντια που δεν έχουν τη δυνατότητα να μετακινηθούν, με ετοιμόρροπα κτίσματα ηλικίας από εξήντα έως εκατό πενήντα ετών, με σκεπές από τσίγκο ή πλάκες, με ανύπαρκτες ή χωρίς βασικές υποδομές, δυσχερώς προσβάσιμα κοινωνικά, χωρίς καμία ζήτηση και αγοραπωλησία (στα αζήτητα), και χωρίς καμία εμπορική αξία. Συντηρούνται τα περισσότερα αυτών μαζί με τους Ιερούς Ναούς, από καθαρά συναισθηματικούς λόγους ως πατρικά κτίσματα από τους απόγονους που είτε διαμένουν στη Χώρα είτε είναι μετανάστες

της διασποράς του Ελληνισμού που δεν θέλουν να βλέπουν, όταν τα βλέπουν, σαν πατρικά σπίτια των προγόνων τους και σαν Ιερούς Ναούς γκρεμισμένα. Η συντήρηση αυτή είναι μια θυσία προς τον τόπο τους/μας. Αυτά τα κτίσματα είναι συνδεδεμένα με τη ΔΕΗ χωρίς καμία κατανάλωση/με το πάγιο συνήθως για να είναι δυνατή αυτή η ελάχιστη συντήρηση τους. Αναφερόμαστε όμως ενδεικτικά και ουχί περιοριστικά στα ΔΔ και οικισμούς αυτών όπως Δερμάτι, Καταβόθρα, Ψιανά, Χελιδόνα, Ασπρόπυργος, Καλεσμένο, Παπαρούσι, Μαραθιάς, Ανιάδα, Συγκρέλο, Μουζίλο, Σελλα, Στεφάνι, Φειδάκια, Μηλιά, Χρύσω, Κρέντη, Μαυρομάτα, Σέλον, Κλουπουκίτσα, Δραμάλα, Μάραθος, Μοναστηράκι, Σύχνικο, Τριδεντρο, Τρουβάτο, Επιγυιανιά, Βραγγιανιά, Λιθοχώρι, Παλαιοκάτουνο, Άγιος Χαράλαμπος, Πετράλωνα, Παπαδιά, Παυλόπουλο, Άγιος Γεώργιος, Βίγιανη, οι οικισμοί της Δομνίστας, Κέδρα, Τριπόταμος, Λεπιανά, Συβίστα, Μεσοκώμη, Ροσκά, Βλαχέρνα, Σαρκίνι, Αλέστια, Φτελιά, Σταυροχώρι, Λιθοχώρι, Πρασιά, Δομνιοί, Βράχα, Κλειτσός, Βελωτά, Ψιανά, Τόρνος, Καστανιά, Αμπλιανή, Δάφνη, Μυρική, Καλλιθέα, διάφορους οικισμούς και γενικά όλα τα ΔΔ των Δήμων.

Ωστόσο, η αντικειμενική αξία της ζώνης αυτών έχει προσδιοριστεί επί μακρόν μέχρι σήμερα από το Υπουργείο των Οικονομικών τιμή Ζώνης σε ΕΥΡΩ ΕΞΑΚΟΣΙΑ (600) ανά τετραγωνικό μέτρο!!! και σε ΕΥΡΩ ΤΕΣΣΕΡΑ(4)! ΑΝΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ!!! δομημένης ηλεκτροδοτούμενης επιφάνειας αυτών που είναι η ίδια με αυτή των καινούργιων κτισμάτων της

πρωτεύουσας Καρπενησίου, περιοχών του Λεκανοπεδίου Αττικής και άλλων πόλεων της Χώρας και μεγαλύτερη από τα καινούργια κτίσματα /μονοκατοικίες ΔΔ των πεδινών περιοχών της Χώρας ως όλος ενδεικτικά Άγιος Σεραφείμ, Θερμοπούλες και Καινούργιο Κομμένων Βούρλων Φθιώτιδας κλπ, των οποίων η αντικειμενική αυτή αξία δεν υπερβαίνει τα ΕΥΡΩ ΤΡΙΑ (3) ανά τετραγωνικό μέτρο ηλεκτροδοτούμενης δομημένης επιφάνειας.

Κανένας καλόπιστος τρίτος δεν μπορεί να συμφωνεί με και να αποδεχτεί τον προσδιορισμό αυτόν των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων της Ευρυτανίας.

Αυτός ο προσδιορισμός των αντικειμενικών αξιών του Υπουργείου των Οικονομικών για την Ευρυτανία είναι, πρόδηλα και χωρίς καμία αμφισβήτηση, ακραία επαχθής, εξωπραγματικός, εικονικός, υπερβολικός, δυσανάλογος προς την πραγματική/ανύπαρκτη εμπορική αξία τους, με αποτέλεσμα την επιβολή στους ιδιοκτήτες και /ή δικαιούχους της παροχής ΔΕΗ και στη διατήρηση μέχρι σήμερα των υπερβολικών επιβαρύνσεων των δημοτικών φόρων και των τελών ως και του έκτακτου δυσβάστακτου τέλους/χαρατσίσιου που έχει επιβληθεί με τους Λογαριασμούς της ΔΕΗ εδώ και μια τριετία. Υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει σήμερα μία καθολική ακραία δυσαρμονία, δυσαναλογία και αναντιστοιχία των υφιστάμενων προσδιορισμένων και των πραγματικών αυτών αξιών. Δεν γνωρίζουμε και μας προκαλεί τεράστια έκπληξη ΠΩΣ (δηλαδή με ποια κριτήρια) θεοπίστηκαν και διατηρήθηκαν οι αν-

τικειμενικές αυτές αξίες των ακινήτων αυτών.

Είμαστε σύμφωνοι να υποστηρίξουμε το τόπο μας αλλά μέχρι ένα όριο. Εχουμε υποβληθεί σε θυσίες αλλά οικονομικά έχουμε εξαντληθεί.

Κατόπιν αυτών, η αντικειμενική αξία των ακινήτων αυτών δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει το ποσό του μισού (0,50) έως ενός (1) ΕΥΡΩ ανά τετραγωνικό μέτρο δομημένης ηλεκτροδοτούμενης επιφάνειας.

Όλοι οι πολίτες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. Καθένας πολίτης πρέπει να συνεισφέρει στα δημόσια θάρη χωρίς διάκριση ανάλογα με τις δυνάμεις του, με τη πραγματική αξία των περιουσιακών του στοιχείων. Αυτές είναι δύο θεμελιώδεις Αρχές που πρέπει να είναι σεβαστές από όλους, συμπεριλαμβανόμενης και της Πολιτείας.

Αξιότιμοι Κύριοι, ΖΗΤΑΜΕ, για τους προεκτεθέντες λόγους από κάθε αρμόδια Αρχή, αυτές οι Αρχές να εφαρμοσθούν στον αντικειμενικό προσδιορισμό των αξιών των ακινήτων της Ευρυτανίας με άμεση μείωση τους στο σύννομο, προσήκον, δίκαιο και αναλογικό μέτρο.

Είμαστε βέβαιοι ότι θα ανταποκριθείτε στο καθήκον και σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων.

ΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ

Εκ μέρους των απανταχού Ευρυτάνων

1. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
2. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
3. ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΕΓΩ ΜΙΛΩ ΚΙ ΑΣ ΜΗ ΜΕ ΑΚΟΥΤΕ...

Αγαπητοί κύριοι καθηγητές...

Είμαι μια νέα, 24 μόλις χρόνων. Παρακολουθώ τα δρώμενα, κι ως πολίτης του κράτους, αλλά και ως κοινωνιολόγος, καλούμαι να εκφράσω τη γνώμη μου διατηρώντας την κρυφή ελπίδα να ακουστεί η φωνή μου.

Γυρίζοντας το χρόνο πίσω, στάθηκα στις χρονιές του γυμνασίου όπου από σας διδαχθήκαμε πως το σχολικό περιβάλλον και όσοι το αποτελούν, είναι από τους πιο σημαντικούς φορείς κοινωνικοποίησης. Και όχι άδικα, αφού μέχρι την ενηλικίωσή μας μοιραζόμασταν ανάμεσα σε αυτό και το οικογενειακό από την άλλη.

Με το τότε νεαρό μυαλό μου είχα καταλάβει πως εννοούσατε ότι θα έπρεπε εσείς να αποτελέτε πρότυπα για τους μαθητές και να επιχειρείτε με κάθε τρόπο να μας «δημιουργήσετε», να μας μεταμορφώσετε με τις συμβουλές σας από ανώριμα παιδιά σε ώριμους και σοστούς πολίτες.

Δείχνοντας βέβαια πάντα σεβασμό στο συνάνθρωπο αλλά και την κοινωνία της οποίας είμαστε μέλη. Καλά δεν είχα καταλάβει;

Μετά ήρθε το λύκειο, τα τελευταία τρία χρόνια. Δε θα ξεχάσω ποτέ πως όταν η ήλιος έκανε έντονη την παρουσία του κι ερχόταν το αγαπημένο καλοκαίρι, πόσο ζήλευνα τους μεγαλύτερους που ήταν ελεύθεροι να το υποδεχτούν. Ενώ εγώ...

Εγώ κατάπινα τη ζήλεια μου, γιατί έπρεπε να είμαι έτοιμη για το σημαντικότερο αγώνα της ζωής μου. Εφτανε η ώρα των πανελληνίων για τις οποίες εσείς μας προετοιμάζατε, και παλεύατε, με νύχια και με δόντια να περιορίζετε το άγχος μας. Πόσο πίσω γυρίζω...

Και τώρα εσείς θέλετε να κλείσετε την πόρτα στα όνειρα των μαθητών, δείχνοντας απόλυτη περφορμόνη για την αγωνία τους.

Θέλετε να απεργήσετε, επιδιόδομενοι στον ανταγωνισμό και την έχθρα που έχει ξεσπάσει ανάμεσά σας, όταν θα έπρεπε να είμαστε σαν γροθιά ενωμένοι. Τόσος κόπος, τόση προσπάθεια, και ατέλειωτες ώρες πάνω στα βιβλία, δε σας συγκινούν.

Ο κόμπος που πνίγει επί μήνες το λαμό τους,

δε σας αγγίζει. Η αγωνία που βλέπατε στο βλέμμα τους, ούτε αυτό. Και το παράλογο δεν είναι πως κάποτε περπάσατε και εσείς αυτό το δύσβατο μονοπάτι. Το παράλογο και άδικο είναι πως βάζετε εμπόδια στα όνειρα της γενιάς του μέλλοντος, επειδή πέσατε όπως όλοι, στο μέτωπο της οικονομικής κρίσης.

Όμως τρεις μήνες το χρόνο η κατάθεση του μισθού σας γινόταν χωρίς να χρειάζεται να εκτελείτε τα καθήκοντά σας, και δε θυμάμαι κανείς να αντέδρασε γι αυτό, ούτε να απειλήσει με απεργίες. Και σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σας υπενθυμίσω πως τα παιδιά που προσπαθείτε να αδικήσετε, επειδή κάποιον άλλοι αδικήσαν εσάς, είναι παιδιά που παλεύουν γνωρίζοντας ήδη πως θα εργάζονται για μισθούς κομμικοτραγουδικού επιπέδου.

Νέοι άνθρωποι που γνωρίζουν πως η ανεξαρτητοποίησή τους είναι σχεδόν ακατόρθωτη, που η επιθυμία τους για οικογενεια φαντάζει βουλό, κι όμως θέλουν να αγωνιστούν. Κι εσείς είστε πλέον απέναντί τους, απέναντι στα δικά σας τα παιδιά.

Η δεδομένη κατάσταση κύριοι καθηγητές, είναι για όλους δύσκολη, πόσο μάλλον για τους νέους που πασχίζουν για μια καλύτερη ζωή, με όπλο ένα πτυχία μιας ανώτατης σχολής.

Κατανοώ την οργή σας για το πώς λειτουργεί το κατεστημένο, όμως ο εφιασμός σας να απεργήσετε εν μέσω πανελλαδικών, το μόνο που φανερώνει είναι ασέβεια προς τα νέα παιδιά.

Παιδιά που ίσως αύριο αλλάξουν τη χώρα. Αλλάξουν την κοινωνία που εσείς οι ωριμότεροι χτίζετε και μοιάζει για μας να είναι αδιέξοδο.

Ένα θα σας πω. Ότι δε μας σκοτώνει, μας κάνει πιο δυνατούς. Έχουμε πείσμα, στοχεύουμε ψηλά. Τώρα είμαστε θύματα, κάποτε όμως θα είμαστε ήρωες.

Γιατί, εμείς παλεύουμε ενάντια στη δειλία μας, όχι ενάντια στο συνάνθρωπό μας. Σχεφτείτε το.

Εντυχία Παπούλια,
Κοινωνιολόγος 15/3/2013

Αναδημοσίευση απ' τα ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ ΝΕΑ

Στα πεταχτά

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

- **Κινδυνεύουν με εξαφάνιση τα πλατάνια της Ελλάδας.** Ο κερατοκύστις (φονικός μύκητας) καταστρέφει μαζικά τον «βασίλιά» των φυλλοβόλων δένδρων. Σε περίπτωση που δεν ληφθούν μέτρα, σε μια δεκαετία τα πλατάνια θα εκλείψει όπως έγινε και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.
- **Αυξήθηκε η εγκληματικότητα στην Ευρυτανία. Στόχος ληστών οι ηλικιωμένοι.**
- Μέτρα για την επιχειρηματικότητα λαμβάνει ο Δήμος Καρπενησίου. **Απαλλαγή από δημοτικά τέλη για 3 χρόνια σε όποιον επενδύσει στο Καρπενήσι.**
- **Νέα δωρεάν δρομολόγια στα χωριά ανά 15ήμερο.** Τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο τα δρομολόγια θα εκτελούνται 1 φορά την εβδομάδα, κάθε Πέμπτη στο Παπαρούσι.
- **Δωρεάν άθληση σε γυμναστήρια και κολυμβητήρια** από το Δήμο Καρπενησίου.
- Και ο βουλευτής Ευρυτανίας κ. **Κοντογεώργος Κων/νος** ζητά μείωση των αντικειμενικών αξιών του νομού.
- **Κλειστός ο δρόμος για το Αγρίνιο μέσω Προουσού** και παράκαμψη μέσω Ασπρόπυργου.
- **4 μήνες αργία στον Δήμαρχο Αγράφων κ. Τάτση Δημήτριο** για τηλεφωνικές συνεδριάσεις.
- **Άρση ασυλίας του βουλευτή κ. Κοντογεώργου Κων/νου.** Η εισαγγελέας Ευρυτανίας τον καλεί σε τακτική ανάκριση μαζί με 19 μέλη του τότε Νομαρχιακού Συμβουλίου. **Το 2007 με ομόφωνη απόφαση τους ενέκριναν τη λήψη δανείου ύψους 4,7 εκατ. Ευρώ για την ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε. με εγγυητή τη Νομαρχία Ευρυτανίας.** Την εποχή που ελήφθη το δάνειο το προσωπικό της εταιρείας ανερχόταν σε 14 άτομα, τα οποία έλαβαν στο χέρι 2.632.553 € περισσότερο από το 50% του δανείου.
- **Σκοτώθηκε επί του έργου ο Νώντας Μπανιάς, χειριστής του γεφύιντε στην Περιφέρεια.** Καταγόταν από το χωριό Στένωμα. Φημιζόταν για την εργατικότητα του. Χειμώνα καλοκαίρι όργωνε όλη την Ελλάδα.
- **Στη Μεσοχώρα επιτρέπεται ξανά η χρήση κατοικίας.** Τροποποιήθηκε το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο.
- **Αλλάζει ο τρόπος εκλογής Δημάρχων. Εκλογές με λίστα.**
- **Πιθανή ενσωμάτωση του Δήμου Αγράφων στον Δήμο Καρπενησίου.**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Στις 5 Απριλίου 2013 έφυγε για πάντα από τη μάταιη καθημερινότητα η πρεσβυτέρα **Δάφνη Καλύβα**, σύζυγος του **π. Χρυσόστομου Καλύβα** από το Στένωμα. Η θανούσα **υπήρξε υπόδειγμα πρεσβυτέρας**. Έζησε στο Παπαρούσι από το 1953 ως το 1961 στο κτίριο που έχτισαν οι χωριανοί για τον παπά

τους. Το ίδιο κτίριο με μεγάλο αγώνα ο Σύλλογός μας ανακαινίζει για να χρησιμοποιηθεί σαν ξενώνας και καφενείο που δεν υπάρχει σήμερα. **Η πρεσβυτέρα Δαφνούλα δούλευε μέχρι τέλους στα χωράφια του Στενώματος, είχε στη φροντίδα της τα ζώα και υπηρετούσε τον παπά με όλη της την ψυχή. Απέκτησε έξι παιδιά και πολλά εγγόνια και δισέγγονα.**

— Στις 2 Ιουνίου 2013 τελέστηκε το ετήσιο μνημόσυνο του **Γιώργου Γκορόγια** από τη Δυτική Φραγκίστα. Ο Γιώργος υπήρξε αγαπητός σύζυγος της **Δήμητρας Αλεξοπούλου** από το Ανατολικό Παπαρούσι. **Υπόδειγμα οικογενειάρχη, συγγενή και χωριανού, λύπησε θαυμάσια τους οικείους του και άφησε**

δυσαναπλήρωτο κενό με την απουσία του. Ευχόμαστε καλή ανάπαυση στην ψυχή του. Θα τον θυμόμαστε πάντα με εκτίμηση.

Αιωνία τους η μνήμη.

Ο καλύτερος ιεροκήρυκας

Ήταν κάποιος κληρικός υποδειγματικός και είχε επί πλέον το δώρο της ευγλωττίας. Τον αξίωσε ο Θεός ν' αναδείξει τρεις γιους κληρικούς κι αυτούς, προικισμένους επίσης με το χάρισμα του λόγου. Μια μέρα στο τραπέζι της λειυτικής αυτής οικογένειας ένας φιλοξενούμενος τους έθεσε το θέμα ποιος από τους τρεις γιούς και τον πατέρα ήταν ο καλύτερος κήρυκας του θείου λόγου. Μπήκε στην συζήτηση ο μικρότερος γιός ο οποίος αδιάστακα απήντησε:

— Τώρα λείπει στην κουζίνα και έδειξε την μητέρα.

— **Πράγματι αυτή ήταν ο καλύτερος ιεροκήρυκας. Δεν μιλούσε στην Εκκλησία. Κήρυττε όμως αδιάκοπα με τις πράξεις της μέσα στην «κατ'οίκον εκκλησία» την οικογένειά της.**

Αχ! και να γέμιζαν όλες οι οικογένειες από τέτοιους ιεροκήρυκες! Ας το ευχηθούμε.

Για σένα που έφυγες...

Δεν έφυγες... Ποτέ δεν έφυγες... Είσαι εδώ ακόμη... Στη σκέψη μου στο πρωινό, στη σκέψη μου σαν πλαγιάζω στο λούτρινο σκυλάκι μου το βράδυ. Στη σκέψη μου σε κάθε επιτυχία, σε κάθε μου φουρτούνα. Και δεν πονώ πια.

Γιατί ποτέ δε συνήθισα την απουσία σου, αφού ποτέ δε μου έλειψες... Όχι, λέω ψέματα. Η μυρωδιά σου, τα χρυσά μακριά μαλλιά σου, αυτά ναι. Όμως τη φωνή σου την ακούω συχνά. Το άγγιγμά σου το νιώθω στα μαλλιά μου, κάθε φορά που το ζητώ. Δεν μ' εγκαταλείπεις.

Ακούω φωνές να γελάνε. Γελάνε μαζί μου με όσα λέω... Ίσως τίποτα δε νιώθω, ίσως η ανάγκη μου με σέρνει εκεί, εκεί που φτάνει το μυαλό μου να πιστεύει πως όλα ήταν ένας εφιάλτης. Τι ανόητο αν είναι έτσι...

Σε θυμάμαι να μου φωνάζεις, να με κάνεις να κλαίω. Χαραγμένη σκέψη στο μυαλό μου όμως μένει το γέλιο που μου χάριζε. Και ξαφνικά σιωπή. Μόνο στα όνειρά μου σε ακούω κι αγάπησα τον ύπνο.

Πόσα «γιατί» έγραφα με σπρέι στον τοίχο,

πόσα τραγούδια άκουσα, πόσα γράμματα σου άφησα... Κι ο ταχυδρόμος εμένα δε μου χτύπησε ποτέ. Πόσα μου δίδαξε η στερήσή σου. Ν' αγαπήσω τη ζωή, να χαϊδέω τη γάτα στην αγκαλιά μου, ν' απολαμβάνω τα λουλούδια που φέρνει η άνοιξη, να περιμένω μέρες να ξαναδώ την κίτρινη πανέμορφη πεταλούδα... Που δεν ξέρεις, ίσως να σαι κι εσύ, μεταμορφωμένη... Το ίδιο όμορφη ήσουν άλλωστε...

Τον ξέρω τον πόνο σου, τον ξέρω καλά. Λες δεν υπάρχει πια θεός και τα γιατί σε αφήνουν ξάγρυπνο, όμως απάντηση καμιά. Άλλες φορές πίστευες στη μοίρα – κι εγώ εκεί την πάτησα. Άρχισα να ξαναπιστώσω, αυτή λέω δε μπορείς να τη σκοτώσεις... Επειδή βολεύομαι; Ίσως...

Κι όταν οι αποδείξεις είναι ανύπαρκτες, τότε πληθαίνουν οι αλήθειες κι εσύ διαλέγεις όποια σου ταιριάζει. Αυτή που σου ανοίγει το δρόμο για να προχωρήσεις, να μη μείνεις πίσω αγκαλιά με μια ξύλινη κορνίζα. Ή δώσ' της πνοή, δώσ' της ζωντανία και περπάτα πλάι της προς τα πάνω...

Ξέρω ακόμη πως θες να τιμωρείς τον εαυτό σου, ν' αυτομαστιγώνεσαι κάθε λεπτό που επέ-

τρεψες να συμβεί αυτό. Ή ακόμη τα βάζεις με όσους σε αγαπούν, γιατί κανείς δε μπορεί, κανείς δεν είναι ικανός να σε καταλάβει. Ακόμη πιο ανόητο. Να χαιρέσει που δε μπορεί, γιατί μοιάζει κατάρτα αυτό.

Γύρνα ν' αντικρίσεις αυτούς που σου προσφέρουν την αγάπη τους. Δεν τους χρωστάς τίποτα, παρά μόνο το χαμόγελό σου. Κι αν δεις πως σε κοιτάζουν, μοιάζει τόσο εύκολο να τους το χαιρέσεις...

Κάποτε χαιρόσουν να βλέπεις αγγελάκια, μα τώρα είσαι αχάριστος που δεν το κάνεις. Τι πιο όμορφο από έναν φύλακα άγγελο;

Έτσι σκέφτομαι κι εγώ... Σ' έχω καλά σφραγισμένη σ' ένα διαμαντένιο κουτάκι στην καρδιά μου και δε σ' αφήνω να φύγεις. Προχωρώ μαζί σου...

Δε στο κρύβω όμως. Που και που κρυφοκοιτάζω από το παράθυρο να δω πάνω στη γλάστρα μου, τα όμορφα κίτρινα φτερά σου.

Στην αδελφή μου Δέσποινα, και όσους δήθεν έχουν φύγει...

Παπούλια Ευτυχία, 24/4/2013 Κοινωνιολόγος
Αναδημοσίευση απ' τα ΕΡΥΠΤΑΝΙΚΑ ΝΕΑ

Προς την οικογένεια π. Χρυσόστομου Καλύβα

Σεβαστέ πατέρα Χρυσόστομε και παιδιά σας, καλημέρα σας. Ένας πολύ παλιός γείτονας και οικογενειακός φίλος έρχεται να σας σφίξει το χέρι και να σας προσφέρει τα ειλικρινή του συλλυπητήρια για τον πρόσφατο θάνατο της πρεσβυτέρας **Δαφνούλας Καλύβα** στις 5 Απριλίου 2013. Σε ηλικία 83 ετών η πρεσβυτέρα έφυγε πολύ απρόοπτα, καθισμένη με τον γιό της στον καναπέ. Μπορεί να τους πήρε και ο ύπνος για μια στιγμή. Ο γιος της, της είπε: «Μάνα να φτιάξουμε κανένα καφεδάκι για να ξενουσάξουμε;» Αυτό ήταν όλο! Ούτε φωνή, ούτε ύπνος! Ο Θεός την πήρε μέσα στην γαλήνη της και χωρίς πόνο. Από την μια άκρη μέχρι την άλλη του χωριού κλάψανε και στεναχωρήθηκαν για τον γρήγορο χαμό της. Από το Στένωμα η θλιβερή είδηση ήλθε και σε μένα. Δεν μπορούσα να το πιστέψω, διότι πριν 10 ημέρες μίλησα στο τηλέφωνο και ευχαριστήθηκα για τα καλά της λόγια: «με θυμούνται με αγαπάνε, όπως εγώ το ίδιο».

Ο πατήρ Χρυσόστομος ήταν στο Παπαρούσι από το 1953 έως το 1961 σαν ιερέας στην Αγία Παρασκευή. Πολλοί από εσάς δεν το γνωρίζετε αυτό, διότι είστε νεώτεροι. **Η πρεσβυτέρα Δαφνούλα ήταν πάντα με το χαμόγελο, καλοσύνη και πολύ καλή κυρία στο Παπαρούσι.** Τους εκτιμούσαμε και τους αγαπούσαμε. Πρώτα ο Θεός και μετά ο γείτονας! Κάποια ημέρα η πρεσβυτέρα με φώναξε να την βοηθήσω σε κάτι. Προθυμοποιήθηκα και μου ζήτησε να της σφάξω ένα κοτόπουλο. «Εγώ αυτό δεν μπορώ να το κάνω», της λέω. Μου απάντησε ότι είχε μουσαφίρη και έπρεπε να κάνει φαγητό. Ύστερα από τα πολλά, τέλος πάντων, κράτησε η πρεσβυτέρα το κοτόπουλο και εγώ έκανα τον φόνο! Αυτό έγινε πριν 58 χρόνια! Και όμως δεν το ξεχάσα.

Πρεσβυτέρα πάντα θα σε θυμόμαστε, διότι ήσουν δυνατή, δίκαια, καλού τύπου κυρία. Και κάτι ακόμα βοηθούσε τον πατέρα Χρυσόστομο στην εκκλησία και σε πολλές δουλειές.

Η πρεσβυτέρα Δαφνούλα άφησε πίσω 6 παιδιά, δύο αγόρια (Κων/νος, Δημήτρης) και τέσσερα κορίτσια (Χαρίκλεια, Σπυριδούλα, Φανή, Ευαγγελία) και πολλά εγγόνια και δισέγγονα.

Σε όλα εσάς τα παιδιά και για τον Πατέρα Χρυσόστομο θα προσευχηθούμε στο Θεό να σας δώσει δύναμη και κουράγιο και να είστε πάντα καλά!

Πρεσβυτέρα Δαφνούλα καλό σου ταξίδι και ο Θεός να σε αναπαύσει εκεί που οι Δίκαιοι αναπαύονται. Ελαφρύ να είναι το χόμα που σε σκεπάζει. Αιωνία σου η μνήμη!
Αξέχαστη πρεσβυτέρα μας
Ανδρέας Γουριώτης

Στη μνήμη του φίλου Γιώργου Γκορόγια

Το καθήκον του αποχαιρετισμού είναι δύσκολο και ψυχοφθόρο και είναι ακόμη πιο δύσκολο όταν αναφέρεται κανείς σε ένα πολύ αγαπημένο φίλο.

Είχα την τύχη να έχω φίλο (όπως και πολλοί άλλοι) τον **Γιώργο Γκορόγια**. Είμαι βέβαιος ότι ο ίδιος θα προτιμούσε τη σιωπή, όπως σιωπηλός, αλλά και σκεπτόμενος έζησε σ' όλη τη σύντομη σχετικά ζωή του.

Αγαπημένε μας Γιώργο όπως θέλαμε όλοι να σε αποκαλούμε, συγγενείς και φίλοι, όσοι σε γνωρίζαμε. **Γεννήθηκες πριν 61 χρόνια στο χωριό μας, τη Δυτ. Φραγκίστα σε δύσκολους καιρούς και σε νεαρή ηλικία έχασες τον πατέρα σου με αποτέλεσμα να φορτωθείς επιπλέον οικογενειακές υποχρεώσεις.**

Όμως η υπομονή και καρτερικότητα που σε διέκριναν σαν χαρακτήρα σου έδωσαν δύναμη και αυτοπεποίθηση στη ζωή και ανταποκρίθηκες άψογα. Πολύ μικρός πήρες και εσύ όπως όλοι μας το δρόμο για την εσωτερική μετανάστευση προς τα μεγάλα αστικά κέντρα, ψάχνοντας να βρεις την τύχη σου. Παντρεύτηκες τη Δήμητρα, αξια σύζυγο, καλή μητέρα και γλυκιά γιαγιά, δημιουργώντας μια αξιοζήλευτη και εργατική οικογένεια, αξια θαυμασμού. Τον γιο σου Βαγγέλη, την κόρη σου Ιωάννα, η οποία σε έκανε ένα τρισευχισμένο παπού!!! χαρίζοντάς σου δύο εγγονάκια, το Γιώργο και την Σταυρούλα.

Έφυγες φίλε Γιώργο, αλλά έχεις μαζί σου την αγάπη όλων όσων σε γνώρισαν. Μεταξύ δε άλλων σε διέκρινε η καλοσύνη, η απλότητα, η ηρεμία, η αξιοπρέπεια, ο καλός σου λόγος.

Ο Γιώργος απεβίωσε στις 6-6-2012 και η κηδεία του έγινε στην Φραγκίστα της καρδιάς του.

Θα σε θυμόμαστε για πάντα ως ένα από τους ξεχωριστούς φίλους.

Αιωνία σου η μνήμη φίλε Γιώργο. Ας είναι ελαφρύ το χόμα της Δυτικοφραγκιστανής γης που σε σκέπασε.

Τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένειά σου. Ζητώ συγγνώμη από την οικογένειά σου που δεν παραβρέθηκα στο τελευταίο σου ΑΝΤΙΟ. Προσωπικοί λόγοι δεν μου το επέτρεψαν όπως και πολλοί άλλοι.

Γιώργος Αντωνίου
Αναδημοσίευση απ' την εφημ.
«ΔΥΤΙΚΗ ΦΡΑΓΚΙΣΤΑ»

Εκδήλωση του Συλλόγου μας στις 9-6-2013

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

Η Άννα, η Μαργαρίτα και η Σταυρούλα ήταν τα κορίτσια της εκδήλωσης

Οι Φαρμακοποιοί Ιωάν. Μαρινόπουλος και Έφη Καρανίκα με την οικογένειά τους

Ιωάννη Αρχοντή, πρώην δάσκαλο του χωριού και τον καθηγητή κ. **Ανδρέα Καμπιζιώνη** από την Αμερική.

Τον μπουφέ είχε επιμεληθεί προσωπικά και με δικό της κόπο η κυρία **Ελένη Ντανά**. Όλοι οι παρευρισκόμενοι την συνεχάρησαν και προσωπικώς. Φαγητά επίσης προσέφεραν οι κυρίες **Καίτη Αυγουστάκη, Αγγελική Βλασοπούλου, Βάσω Δοδέσκη, Έφη Καρανίκα** και **Αθανασία Ντανά**.

Γιώργος Δούκας, Ελένη Σκαλιστήρα και φίλοι τους

Κ.Ν. Ντανάς, η σύζυγός του Μαρία, Ειρήνη Ντανά, Αθανασία Ντανά, Αγγελική Ντανά & Θαν. Βλασόπουλος

Ελένη Ντανά, Π. Βλασόπουλος, Βάσω Δοδέσκη & Μαρία Αλεξοπούλου

Σοφία Πασχάλη, Ελένη Δίπλα, Κατερίνα & Γιώργος Δούκας

Ομιλία κ. Αρχοντή στην εκδήλωσή μας

Κυρίες Πρόεδρε, Κυρίες και Κύριοι, αγαπητοί Παπαρουσιώτες

Με μεγάλη χαρά και ιδιαίτερη συγκίνηση έλαβα την πρόσκληση του Συλλόγου σας να παραστώ στη σημερινή σας εκδήλωσή σας. Σας ευχαριστώ θερμά, γιατί μου δίνεται η ευκαιρία να αναμνησθώ και να αναπολήσω όμορφες στιγμές που έζησα στο Δυτικό Παπαρούσι.

Για όσους δεν με γνωρίζουν και για όσους με γνώρισαν από κοντά στο μακρινό παρελθόν, αλλά η ομίχλη του χρόνου κάλυψε τη μορφή και το έργο μου, επιτρέψτε μου να αυτοσυστηθώ. **Είμαι ο δάσκαλος του χωριού σας της περιόδου 1963 - 1966, ο Γιάννης Αρχοντής.**

Φίλες και φίλοι, πενήντα χρόνια πέρασαν κι είναι σαν να 'ταν χθες, όταν νέος στην ηλικία και γεμάτος πίστη στην αποστολή μου, ανηφόρισα απ' το πανδοχείο του Καραγκούνη στο Μέγδοβα για το Δυτικό Παπαρούσι. Φθάνοντας στον προορισμό μου έτυχα απλής, αλλά θερμής υποδοχής από όλους τους κατοίκους. Εκεί βρήκα ένα σχολείο καινούργιο, νεότερο θα το 'λεγα, με 30 περίπου μαθητές και με κατοικία Δασκάλου. **Σχολείο 1/θέσιο με πρωινή και απογευματινή εργασία και το βράδυ νυχτερινό, για τους αναλφάβητους.**

δίπλα στο σχολείο, που το χαιρέστε σήμερα. Του αξίζουν θερμά συγχαρητήρια και δημόσιος έπαινος. **Αν ζει, μπορεί να καμαρώνει. Αν έφυγε, του οφείλουμε την ευγνωμοσύνη μας.**

Αγαπητοί μου, δεν θα καταχραστώ περισσότερο το χρόνο που μου δόθηκε. Και ήταν πολύς.

Μετά από μια τριετία έφυγα για το Καρπενήσι, όπου ανέλαβα τα καθήκοντα Βοηθού Επιθεωρητή, παίρνοντας μαζί μου την αγάπη των μαθητών μου και την εκτίμηση των κατοίκων. Καλή τους ώρα, όπου και να 'ναι! Τους θυμάμαι με γλυκιά ανάμνηση, όσο με βοηθάει η κουρασμένη μνήμη μου.

Η οδοντίατρος Νικολ. Αρχοντή, κόρη του δάσκαλου, με το σύζυγό της

Φίλοι μου, επιθυμώ να σας συγχαρώ εγκάρδια για την ολοπρόθυμη παρουσία σας στη σημερινή εκδήλωση του Συλλόγου σας και εύχομαι να 'ναι πάντα ζεστή και αυθόρμητη η συμμετοχή σας. **Το αξίζουμε**

Ο κ. Ιωάννης Αρχοντής διαβάζει το λόγο του. Δίπλα του ο Πρόεδρος Π. Βλασόπουλος

Τι περιεχόμενο αλλά και τι ευθύνες! Ξέρετε τί σημαίνει να διαπλάθεις αθάνατες ψυχές και να θερμαίνεις αγνές παιδικές καρδιές;

Ήρθα στο Δυτικό Παπαρούσι να δώσω φως από τη φλόγα μου, τη φλόγα της ψυχής μου και δεν υπολόγισα κόπους και δυσκολίες. Πέτυχα, απέτυχα, ας το κρίνουν οι μαθητές μου:

Στην τριετή θητεία μου, 1963 - 1966, λειτούργησαν μαθητικά συσσίτια με συνθήκες υποτυπώδεις. **Εδώ θα σταθώ με εκτίμηση και σεβασμό στο πρόσωπο του συμπολίτη σας Νίκου Καραγκούνη, ομογενή στην Αμερική, ο οποίος ανταποκρίθηκε πρόθυμα, μαζί με άλλους Παπαρουσιώτες, στο κάλεσμά μου και στην ιερότητα του σκοπού μου και με πλεονάζουσα εμπιστοσύνη απέστειλε στο όνομά μου, αν δεν με απατά η μνήμη μου 868 δολάρια Αμερικής για τη λειτουργία των μαθητικών συσσιτίων. Έτσι κτίστηκε το εστιατόριο,**

τα χωριά μας να τα επισκεπτόμαστε συχνά, γιατί εκεί θρίσκονται οι ρίζες μας. Η εγκατάλειψή τους θα φέρει τη λησμοσύνη και η λησμοσύνη τον αφανισμό.

Αξίζει τον κόπο να ερχόμαστε τακτικά ευλαβείς προσκνητές στους τάφους των γονιών μας, στην Εκκλησία και το Σχολείο μας, που μας γαλούχισαν, στα πατρικά μας σπίτια που μας ανέστησαν.

Σήμερα είναι φτωχά, χωρίς πολυτελείς ανέσεις, αλλά στέκουν καλά και τιμημένα, χίλιες φορές ευλογημένα, γιατί η κάθε τους γωνιά και κάθε άκρη αντιλαλεί το παιδικό μας γέλιο ή το δάκρυ.

Παρακαλώ, δεχθείτε την άπειρη αγάπη μου και τα θερμά μου συγχαρητήρια στον Πρόεδρο και στο Συμβούλιο για την όμορφη πρωτοβουλία και την άρτια οργάνωση της εκδήλωσης.

Σας ευχαριστώ και σας αγαπώ εγκάρδια.

Να 'στε πάντα καλά!

Οι συνάδελφοι Δημήτρης Ζάχος και Ελένη Ντανά

Κώστας Κοπανιτσάνος, Πέτρος Ανδρουτσόπουλος

Ο Θύμιος Σουλδάτος, του Σουλ. Αγραφιωτών με τη σύζυγό του Κατερίνα τιμούν σταθερά τις εκδηλώσεις μας. Στην παρέα τους ο Σάκης και η Αλέκα Ασημακοπούλου.

Αντρέας και Γιούλη Καμπιζιώνη, πλαισιωμένοι απ' την οικογένεια του Π. Βλασόπουλου

Ο Γιώργος Σκεντέρης από το Στένωμα με τον Αντώνη Βλασόπουλο από τη Δάφνη Ηλείας

Το κρασί προσέφερε αφιλοκερδώς ο Πρόεδρος του Συλλόγου, **Παναγιώτης Βλασόπουλος**, από το κελάρι του.

Αν και η δύσκολη οικονομική συγκυρία δεν επέτρεψε μεγάλη προσέλευση κόσμου, **αξίζει να αναφέρουμε ότι τα 10 ευρώ, ως ελάχιστη συνδρομή που έδινε κάποιος, άξιζαν με το παραπάνω για τη μεγάλη ποικιλία χειροποίητων φαγητών, τις παραδοσιακές πίτες, την «αλιανέρα γαλοπούλα», τα κουνέλια λαδολέμονο,**

Συνέχεια στην 5η σελ.

Ο κ. Ιωάννης Αρχοντής με τη σύζυγό του

«Αν μνημονεύεις τα περασμένα, ορθότερα θα αποφασίζεις για τα μέλλοντα».

Το 1966 υπηρετούσα ως Δάσκαλος στο Δυτικό Παπαρούσι.

Εκείνη την εποχή λειτουργούσε ο θεσμός των μαθητικών συσσιτίων, με συνθήκες

Υποτυπώδεις για το Σχολείο μου. Προς αντιμετώπιση της κατάστασης, παράλληλα με το διδακτικό μου έργο, αποφάσισα να βελτιώσω τα πράγματα με την ανέγερση κτιρίου, που να λειτουργεί δίπλα στο διδακτήριο ως εστιατόριο, μαγειρείο και αποθήκη τροφίμων.

Πρωτίστως έπρεπε να εκβραχισθεί και ισοπεδωθεί τμήμα του λόφου, δυτικά του διδακτηρίου. Απευθύνθηκα στον τότε πρόεδρο της κοινότητας, το μακαρίτη **Κ. Τσιάμπαση** και του ζήτησα, αν ήταν δυνατή η προσφορά προσωπικής εργασίας εκ μέρους των κατοίκων.

Έδειξε μεγάλη προθυμία για συνεργασία, αλλά έβλεπε το θέμα δύσκολο, αν όχι αδύνατο, ελλείψει

ΔΥΤΙΚΟ ΠΑΠΑΡΟΥΣΙ ΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΑΡΧΟΝΤΗ

Το κτίριο του εστιατορίου

Το εσωτερικό του κτιρίου. Ο Σύλλογός μας έστρωσε το δάπεδο με πλακάκια.

χρημάτων.

Τον διαβεβαίωσα ότι θα εξασφάλιζα τα χρήματα εγώ, υπολογίζοντας στα αισθήματα αγάπης προς τη γενέτειρα των ομογενών της Αμερικής. Και δεν άργησε να επαληθευθώ στις προβλέψεις μου.

Έτσι πρωτοστατώντας ο Ν. Καραγκούνης, ομογενής στην Αμερική, σε συνεργασία και με άλλους ομογενείς, συγκέντρωσα και μου απέστειλαν ένα σεβαστό ποσό για την υλοποίηση του υψηλού σκοπού.

Ακολούθησα την ισχύουσα νόμιμη διαδικασία και με νόμιμο διαγωνισμό- δημοπρασία αναδειχθηκε

μειοδότης τεχνίτης και κατασκεύασε το έργο με τη συμβολή και του κράτους, της κοινότητας και την αγάπη των κατοίκων.

Σήμερα το έργο στέκει, με την αγάπη των κατοίκων και του συλλόγου, ορθό και απείραχτο, κόντρα στη φθορά του χρόνου, για να το χαίρονται όλοι, μικροί και μεγάλοι, με την υποχρέωση να το συντηρούν για να το παραδώσουν στις γενιές που θα' ρθουν. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σε όλους και στον καθένα χωριστά, ακόμα και για την ελάχιστη προσφορά, υλική ή ηθική.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Εκδήλωση του Συλλόγου μας στις 9-6-2013

Συνέχεια απ' την 4η σελ.

το χωριάτικο λουκανίκο (ψημένο στα κάρθουνα μαζί με τις μπριζόλες), το σπιτικό ανόθευτο κρασί, τη ζωντανή μουσική και την καλή παρέα.

Η ορχήστρα αποτελείτο από τους **Κώστα Κοπανιτσάνο** (κλαρίνο) και **Πέτρο Ανδρουτσόπουλο** (φωνή και λαούτο). Μας μετέφερε νοερά στα παραδοσιακά γλέντια του παρελθόντος, όπου οι άνθρωποι μαζεύονταν σε μιαν αυλή κάτω από μια καρυδιά και με ό,τι χειροποίητο και καλό είχε ο καθένας και με λίγο καλό κρασί γλένταγαν, χόρευαν και τραγουδού-

Νίκος και Τούλα Γκαβογιάννη

σαν όλοι μαζί τη χαρά, το θάνατο, την λύπη και την ξενιτιά. Η μόδα βέβαια, με το ψητό σουβλάκι και τη μπύρα, ήρθε να αντικαταστήσει την παράδοση αυτή. Δεν πειράζει όμως,

Ο Γιάννης Λαμπράκης, του συνεργείου «ΑΣΤΡΑΠΗ» με τη σύζυγό του Κωνσταντίνα

γιατί τα δύσκολα πάντα μας κάνουν να εκτιμούμε και να ανατρέχουμε στο παρελθόν!

Ευχαριστούμε θερμά την κ. Σοφία Δημοπούλου-Τσουκαλά για τις δύο

Γιώργος Μπαμπούλας και Κώστας Σταθάτος στον κήπο

διανυκτερεύσεις στον Ξενώνα «ΜΟΡΦΕΑ» στο Καρπενήσι. Οι τυχεροί ήταν οι κ.κ. Χρήστος Αντυπάτης και Νίκος Γκαβογιάννης.

Και του χρόνου λοιπόν με ΥΓΕΙΑ!
Αγγελική Βλασοπούλου

Γνήσιο τέκνο της Ρούμελης ο κ. καθηγητής μίλησε με αγάπη για τον τόπο μας και την αίσθηση ότι γι' αυτή και μόνο την εκδήλωση άξιζε το ταξίδι του απ' την Αμερική. Τόνισε επίσης ότι πρέπει να διατηρήσουμε πάση θυσία τα ήθη και τα έθιμά μας την ιστορία μας και τον πολιτισμό μας. Όσον αφορά την οικονομική κρίση που μαστίζει σήμερα τη χώρα μας, θεωρεί ότι είναι συνέπεια της ηθικής κατάρρευσης. «Δυστυχώς ήρθε πρώτα η ηθική κρίση και κατάρρευση. Όταν δεν υπάρχουν πατριώτες που να θυσιάζονται, αλλά υπάρχουν άνθρωποι που κοιτάζουν πώς να βολευτούν, θα χρηματιστούν και θα λαδώσουν όλους ούτως ώστε να μην μπορέσει να μιλήσει κανείς και να πει ότι αυτός έκλεψε τα χρήματα. Δυστυχώς δεν υπάρχουν πολιτικοί με παρρησία και πρέπει από τους κόλπους του Λαού να αναδυθούν αυτοί οι πολιτικοί και οι πατριώτες που θα ηγηθούν μιας ειρηνικής επανάστασης με την καλή έννοια του όρου και να αναδειχθούν άνθρωποι με αυταπάρνηση και έτοιμοι να θυσιάσουν για την κοινωνία. Ο Ελληνικός Λαός είναι καλός, αλλά δυστυχώς δεν έχει ταγούς».

Δημήτρης Ζάχος, Ανδρέας Καμπιζιώνης, Ακαδημαϊκός δάσκαλος

Η κ. **Κατερίνα Δούκα** εντυπωσιάσε με τον απλό και μεστό λόγο της. Εξήρε τη σπουδαιότητα της ύπαρξης μικρών Συλλόγων, το τεράστιο έργο που αποδίδουν στην κοινωνία και τις γόνιμες ανθρώπινες σχέσεις που δημιουργούνται από τις επαφές των συνδαιτυμόνων στις συνεστιάσεις, που αποτελούν αναγκαίοτητα στη δύσκολη κοινωνία που ζούμε.

Μια αληθινή ιστορία

Η ΘΕΙΑ - ΓΙΩΡΓΙΤΣΑ

Εμεινε χήρα η θεια-Γιωργίτσα, αφού ο άντρας της, ο Νικόλας, πήγε και δεν γύρισε στον πόλεμο της Μ. Ασίας. Τον σφάζανε στο Σαγγάριο, ανώνυμο θύμα στα τόσα άλλα. Έτσι έμαθε. Τον γνώρισα στην φωτογραφία, που η άμοιρη θεια λιθάριζε κάθε τόσο. Ψηλός, γεροδεμένος, με στρατιωτικό αμπέχωνο και μια πιθαμή μουστάκι.

Κι έμεινε η Γιωργίτσα, με το δίχρονο της παιδί, το Βασίλη, παρηγοριά και απαντοχή στη ζωή της. Άντρας και γυναίκα η συχωρεμένη, χαιρόταν, βλέποντας το μοναχογιό της να μεγαλώνει.

— Φωτισμένο μυαλό το παιδί, της έλεγε ο δάσκαλος του χωριού, σαν ο Βασίλης τέλειωνε το Δημοτικό. Να το πας να διαβάσει στο Γυμνάσιο στην Αρκαδιά (Κυπαρισσία).

Μα πώς να τα βγάλει πέρα η κακότυχη μάνα, που τίποτα άλλο δεν είχε, εκτός από το σπιτάκι και την ολιγόδραχμη σύνταξη που έπαιρνε από «τον περόντα υπέρ Πίστεως και Πατριδος» σύζυγο; Εκείνη, τα είχε κανονίσει με τον Κανάρη, τον τσαγκάρη του χωριού, να πάρει το Βασίλη στο μαγαζί να του μάθει την τέχνη. Και τώρα ο δάσκαλος, της χάλαινε τα σχέδια. Από την μια μεριά, σκεφτόταν τα έξοδα, βιβλία, ενοίκιο, καινούρια φορεσιά, πήγαινε-έλα στην Αρκαδιά με τα πόδια. Από την άλλη μεριά σκεφτόταν τι θα έκανε που ο Βασίλης της θα πήγαινε τρεις ώρες μακριά, αυτόν, που είχε απαντοχή, κλώνα του σπιτιού της;

Αλλά και ο Βασίλης ήθελε να πάει στο Γυμνάσιο και μια Κυριακή, σαν τελείωσε η Εκκλησιά, έβαλε τον παπά-Παναγιώτη, που του κρατούσε το θυμιάτο και έλεγε το «Πάτερ ημών» να επιμείνει στην μάνα του.

— Να το στείλεις το παιδί στην Αρκαδιά στο σχολείο, της είπε ο Παπάς θεια-Γιωργίτσα, τα Άγια Γράμματα τα ξέρει απόξω.

Έτσι αποφάσισε να στείλει το παιδί στην Αρκαδιά και αφού έλυσε το κομπόδεμά της, του ψώνισε στο πανηγύρι καινούργια φορεσιά, άρβυλα καινούργια και το πολυπόθητο καπέλο με την κουκουβάγια, που ο Βασίλης το καμάρωνε κοιτάζοντάς το στον καθρέφτη επάνω από το κουρεμένο κεφαλάκι του. Δανείστηκε και η θεια το μουλάρι του Καραθύλια του γείτονα, αφού του υποσχέθηκε ότι θα πήγαινε να σκάψει το χωράφι του μια μέρα στο σπαρτό, φόρτωσε τα ξύλινα στρίποδα του κρεβατιού, σανίδες, το αχυρένιο στρώμα, κεντητές κουβέρτες από την προίκα της και τον Βασίλη πισωκάπουλα στο μουλάρι και με τα πόδια εκείνη, έφτασε στην Αρκαδιά στο δωμάτιο που είχε νοικιάσει. Το τακτοποίησε και σαν πλησίαζε να βραδυάσει αποφάσισε να φύγει για το χωριό.

— «Να μου προσέχεις το παιδί να μη μου κρυσώσει», είπε στην σπιτονοικοκυρά και πήγε να αποχαιρετήσει το Βασίλη. Εκείνος κόλλησε επάνω της, έβαλε το πρόσωπό του μέσα στο μαύρο μαντήλι της μάνας του και έκλαιγε απαρηγόρητος όπως και εκείνη. Ήταν η πρώτη φορά που χωρίζανε. Σαν έφτασε στο χαμόσπιτό της, η θεια Γιωργίτσα, όλα της φαινόταν άδεια. Άναψε το καντηλάκι εμπρός από την φωτογραφία του άντρα της και άρχισε να κλαίει. Έτσι την πήρε ο ύπνος.

Όλο το χειμώνα η άμοιρη μάνα,

ξενοδούλευε, μάζευε ελιές, έσκαφτε σε ξένα χωράφια και σαν ερχόταν το Σαββάτο, φορτωνόταν με μια σκαλιά ξύλα και από πάνω ένα σκακι αγριολάχανα που μάζευε, ανασκούμπωνε το μαύρο βελέσι της και πήγαινε να πουλήσει τα λάχανα στο παζάρι και τα ξύλα στο Βασίλη να ζεσταθεί.

Σε μια απόμερη γωνιά του παζαριού, κάποιο Σάββατο, ο Γυμνασιάρχης απάντησε την θεια-Γιωργίτσα, να έχει απλωμένα τα λάχανα επάνω στο σακί «προς πώληση» τα χέρια κάτω από την μακριά ποδιά της τουρτουρίζοντας από το κρύο και δίπλα της ο Βασίλης φορώντας το καπέλο με την κουκουβάγια.

— Μάνα σου είναι; ρώτησε το Βασίλη ο Γυμνασιάρχης.

— Μάνα μου, είπε ο Βασίλης κοκκινίζοντας από σεβασμό.

— Συγχαρητήρια, κυρά μου, για το Βασίλη. Πρώτος μαθητής της τάξεώς του είναι. Να τον χαιρέστε, θα φτάσει ψηλά αυτός, είπε ο Γυμνασιάρχης, δείχνοντας το παιδί. Επειτα πιάνοντας τα αγριολάχανα στα χέρια του της είπε:

— Τα χόρτα θα τα αγοράσω εγώ, πάρτε αυτά, και της έβαλε στο χέρι ένα πενηντόδραχμο.

— Τίποτα δεν κάνουν κυρ-Δάσκαλε ο Θεός να σας έχει καλά και προσπάθησε να δώσει ξανά το χαρτονόμισμα στον Γυμνασιάρχη. Εκείνος άφησε τα λεφτά και αφού χαιρέτησε την χαρούμενη τώρα μάνα έφυγε.

Τελείωσε το Γυμνάσιο με «άριστα» ο Βασίλης και έτσι τελείωνε και το ψωμοκουβάλημα στην Αρκαδιά της θεια-Γιωργίτσα.

— Έφυγε για την Αθήνα, να διαβάσει σε μεγαλύτερες τάξεις, είπε η θεια στις γειτόνισσες που καμάρωναν τώρα την ευτυχία της μάνας του. Πρώτος στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών ο Βασίλης, σπούδασε όλα τα χρόνια με υποτροφία.

Έτσι, μου φώναζε εμένα η μακαρίτισσα - ήταν αγράμματη - να της γράφω τα γράμματα στο Βασίλη της. Μου έδινε σύκα, καρύδια, σταφίδες και μου έταζε το ψυχούδι (ψωμί) για το Ψυχοσάββατο, που λέγαμε για τις ψυχές μια παρά παιδιών. Και μια φορά θυμάμαι, αφού είχα γράψει το μισό γράμμα και δεν με είχε φιλέψει ακόμα - το είχε ξεχάσει η καμήνη - παρατήρησα τον κονδυλοφόρο προσποιούμενος ότι είχε χαλάσει η πένα του, κόβοντάς την επάνω στον ειρμό της σκέψης της, περί του τι ήθελε να γράψω στο Βασίλη της και αγριεμένη μου είπε:

— Ρε Ζαλιάρικο και που σ' έχει, με χαλασμένα σύνεργα ήρθες να μου γράψεις; Και έλεγα να σε φιλέψω ένα λουκούμι που μου δώκανε σ' ένα σπίτι.

Εγώ τότε, άδολη παιδική πονηριά, άρχισα να γράφω με την πένα λέγοντάς της:

— Έφτιαξε θεια, την κούνια και πήγε στην θέση της. Εκείνη κατάλαβε, γέλασε και με φίλησε στο μάγουλο. Θεός συχωρέσ' την.

— Να κοιτάς τα γράμματά σου, να κοιτάς τον εαυτό σου, να μην κάνεις κακές παρέες, του έγραφε σε κάθε γράμμα της η μάνα του, μια

υποθήκη χρέους με τρία λόγια.

Μάθε μάνα ότι πήρα το δίπλωμα προχθές με «άριστα» και την άλλη Κυριακή έρχομαι στο χωριό, έγραφε στο γράμμα ο Βασίλης.

— Διάβαστο ρε πίσω, μου έλεγε η μακαρίτισσα, και θα σου δώκω και λεφτά και καλούδια που θα φέρει ο Βασίλης από την Αθήνα και κοίτα μη πηδήκεις καμιά αράδα.

Η δόλια, αισθανόταν κάθε φορά που το διάβαζε, να ισιώνει η γυρισμένη από το κουβάλημα των ξύλων μέση της, να ζεσταίνεται το κρύο από τις λάσπες και το ξενοδούλεμα στα χωράφια κορμιά της και να πετάει η από τα τραντάγματα της φτώχειας και της δυστυχίας και της αρφάνειας καρδιά της. Έλαμπε από χαρά.

— Ο Βασίλης μου πρώτος στα γράμματα σε ούλη την Αθήνα βγήκε, έλεγε στις γυναίκες η θεια όταν την ρωτούσαν ή και δεν την ρωτούσαν.

— Ηρθε και ξανάφυγε σε λίγες ημέρες ο Βασίλης, για να μην ξαναγυρίσει ποτέ πια.

«Μάθε μάνα ότι παντρεύτηκα τις προάλλες, εδώ στην Αθήνα, με την Λίτσα, έτσι λένε την γυναίκα μου, αλλά επειδή ήταν μακριά και για να μην κουραστείς, δεν σου έγραψα για να έρθεις. Εκάμαμε το γάμο «εν στενώ κύκλω»».

— Διάβαστο ρε κουνημένο, τόπο-τόπο το γράμμα, μου έλεγε η θεια κρατώντας το λυχναρί πάνω από το κεφάλι μου και στριβοντάς μου το αυτί με το ροζιασμένο χέρι της.

— Τι φταίω εγώ ρε θεια έτσι λείει το γράμμα, κοίτα το και εσύ.

— Ρε αγλύκατο, εγώ βλέπω πολλά γράμματα και εσύ μου διαβάζεις δέκα κουβέντες, μου είπε πιάνοντάς με από το μανίκι, ενώ με το δάκτυλό της έκανε πέρα-δώθε την καύτρα του λυχναριού να φωτίζει περισσότερο. Η μακαρίτισσα, πώς μπορούσε να φανταστεί δέκα αράδες γράμματα να περιέχουν τόση καταφρόνια από το καμάρι της, τον Βασίλη της; Πώς μπορούσε να φανταστεί η πολυπαθή μάνα, ότι η μεγαλύτερη χαρά του γιου της τυλιγόταν σε τόσο δα χαρτάκι; Πού είναι τα τραγούδια που σκόπευε να πει, μια που από τότε που συχωρέθηκε ο άντρας της δεν ξανάνοιξε το στόμα της, πού είναι τα προικιά της νύφης; Πού είναι οι συμπεθέροι; Πού ο χορός στο αλώνι της εκκλησιάς; πού... πού... πού...

Έτσι έμεινε συλλογισμένη η θεια για πολλή ώρα. Αφού σγάρλισε τη φωτιά νευρικά (χειμώνας ήταν) μου είπε:

— Διάβασε ρε τη νύφη πώς την λένε, τι γράφει μέσα;

— Λίτσα τη λένε, της απήντησα, χωρίς να κοιτάξω το γράμμα, τραβώντας την μπαλωμένη κάλτσα μου που την είχε χάψει η μια μου η αρβύλα.

— Το χαρτί κοίτα ρε, μου είπε η θεια, δίνοντάς μου μια στο πόδι με το ξύλο που ανακάτωνε τη φωτιά.

— Να ρε θεια, τι φταίω εγώ, Λίτσα γράφει, νάτο, κοίτα το και εσύ. Ακούμπησε το κεφάλι της πάνω στο άψυχο χαρτί η γριά-μάνα, νομίζοντας πως θα έβλεπε ολόσωμα εκεί μέσα τη νύφη της.

— Και τι είναι Λίτσα ρε, ποιο όνομα

στο χωριό το λένε έτσι στην Αθήνα; Τα γράμματα που διαβάζεις στο σχολείο δε το λένε μέσα;

— Όχι θεια, δεν το λένε, πρώτη φορά το άκουσα. Λίτσα λένε... συνέχισα με παιδική αφέλεια, μια κολοβή σκύλα που έχει ο Μουσαγάς...

— Χάσου στριμμένο από μπροστά μου, πας στο σχολείο και δεν ξέρεις. Σκύλα ρε παντρεύτηκε ο προκομμένος; Φεύγα μη σε βλέπω.

Έφυγα, αφήνοντας την θεια-Γιωργίτσα σε αμηχανία περί του τι σήμαινε η λέξη Λίτσα και με ποιο χριστιανικό όνομα ταίριαζε. Δεν ξέρω πόσο έμεινε συλλογισμένη εκείνη τη νύχτα. Δεν γνωρίζω πόσα δάκρυα, καυτά, μητρικά και παραπονεμένα αυλάκωσαν την αγία μορφή της εκείνο το βράδυ.

Έγραψε άλλο ένα γράμμα ο πολυδιαβασμένος γιος:

«Φεύγουμε με τη Λίτσα στην Καλιφόρνια της Αμερικής. Εκεί είναι η οικογένεια της Λίτσας. Θα σπουδάσω εκεί ανώτερες σπουδές. Θα σου γράψω όταν φθάσω και θα σου στείλω και λεφτά».

Κεραυνός χτύπησε κατακέφαλα την άμοιρη θεια-Γιωργίτσα. Καμπούριασε, ρόζιασε, γέραςε. Γιατί, τόση εγκατάλειψη; Τι είναι η Λίτσα μπροστά σε μια μάνα; Αυτά σκεφτόταν η θεια. Και η Αρκαδιά; και τα ξύλα; και ο ποδαρόδρομος; και τα λάχανα στο παζάρι; και το ξενοδούλεμα; όλα τα 'σθησε ο Βασίλης. Ούτε γράμμα, ούτε γραφή έστειλε ο πολύξερρος γιος.

Παραμονή Χριστουγέννων, μαθητής της τελευταίας τάξης του Γυμνασίου ήμουν, θρήκε μια γειτόνισσα πεθαμένη τη θεια-Γιωργίτσα κοντά στην σθηνόμενη φωτιά του σπιτιού της και δίπλα της, μαυρισμένη από τα χρόνια και την καπνιά, την δακρυβρεχτή φωτογραφία του Βασίλη της, με το καπέλο με την κουκουβάγια στο κεφάλι του. Πέθανε, συντροφιά με τη φωτογραφία του γιου της, έτσι όπως τον έδειχνε τότε που ήταν δίκος της.

Μετά από χρόνια, ο Γραμματέας της Κοινότητας έλαβε ένα γράμμα συστημένο από την Καλιφόρνια της Αμερικής. Έγραφε: «Αποστέλλω δολάρια 50 δι' έξοδα της κηδείας της μητρός μου, ης επληροφόρηθην εσχάτως τον θάνατον. Δρ. Βασίλειος...». Αυτές τις κουβέντες έγραφε.

Τα πενήντα δολάρια «ερρίφθησαν εις τον Κορβανάν» της Κοινότητας και εδηλώθησαν ως «άδηλοι πόροι». Δεν «ηγοράσθη» με αυτά «ο αγρός του Κεραμέως», όπως θα ταίριαζε, αλλά με αυτά φτιάχτηκε μια πρόχειρη ξύλινη πόρτα του Νεκροταφείου, αλλά τον ίδιο χρόνο κάρκε και αυτή από πυρκαϊά που έπιασε το διπλανό δάσος. Δεν γνωρίζω αν η αγία μορφή της μάνας του γύρισε πίσω με αυτό τον τρόπο, το μοναδικό δώρο του γιου της ως απαράδεχτο. Γνωρίζω όμως, ότι κάτω από ένα μαύρο κεραμιδάκι, του θαθουλωμένου από τα χρόνια τάφου της θεια-Γιωργίτσα, όταν πάω στο χωριό, βάζω ένα μικρό κεράκι, όπως κάνουν όλοι οι χωριανοί μου.

Παναγιώτης Γεωργακόπουλος

Αναδημοσίευση απ' την εφημ. «Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ» για τη Γιορτή της Μητέρας.

Απίστευτες αλλαγές

Πολλές φορές προδόθηκαν οι νέοι από την εμπιστοσύνη στη δύναμη του εαυτού τους. Πόσες άλλες φορές παιδιά και έφηβοι με καλό χαρακτήρα, εξυπνάδα και ωραίους στόχους, έχασαν τον προσανατολισμό τους, η λογική υποχώρησε, μειώθηκε η εσωτερική αντίσταση να πούνε «όχι» σε κάποιες συντροφιάς! Άλλες φορές από ευγένεια να μη λυπήσουν στο κάλεσμα συμμαθητών, ίσως και από περιέργεια για άγνωστα πράγματα, έκαναν στενές φιλίες που αποδυνάμωσαν τη θέληση και έφτασαν σε ακραίες συμπεριφορές. Απίστευτες αλλαγές. Έγιναν ο πόνος των γονιών και των δασκάλων τους.

μήσει σε μια Εκκλησία. Πρόσεξε πως μπροστά στην εικόνα του Ιησού Χριστού προσευχόταν γονατιστός ένας νέος. Έμεινε σιωπηλός και τον παρακολουθούσε διακριτικά. Όταν σηκώθηκε να φύγει, ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι συγκράτησε με δυσκολία τον ενθουσιασμό του. Βρήκε αυτό που ζητούσε! Ένα φωτεινό, γαλήνιο πρόσωπο. Αυτός ο νέος έγινε το πρότυπο για το μεγάλο ζωγράφο ν' απεικονίσει με το χρωστήρα του την ανθρώπινη μορφή του Κυρίου.

Πέρασε καιρός να συμπληρώσει τον πίνακα με τα πρόσωπα των Αποστόλων.

Έφτασε τελικά και η σειρά του Ιούδα. Που ν'

Ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι προσπαθούσε να ερμηνεύσει τη στάση του. Η αποκάλυψη της ασύλληπτης πραγματικότητας, στη συνέχεια, τον πίκρανε βαθιά. Ήταν το ίδιο πρόσωπο που είχε συναντήσει στην Εκκλησία να προσεύχεται και απεικόνισε το πρόσωπο του Χριστού. Τώρα έξω από το χώρο της Εκκλησίας, απομακρυσμένος από τη Χάρη του Θεού, έμοιαζε με τον Ιούδα. Συγκλονιστικές αποκάλυψεις.

Αναδημοσίευση από το περιοδικό «Προς τη ΝΙΚΗ»

Οι περιπτώσεις αυτές φέρνουν στη μνήμη μας τον υπέροχο πίνακα του «Μυστικού Δείπνου» του μεγάλου Ιταλού ζωγράφου Λεονάρντο Ντα Βίντσι.

Είναι γνωστό πως οι ζωγράφοι της Αναγέννησης, για να κάνουν ένα μεγάλο έργο, χρησιμοποιούσαν πρότυπα. Πρόσωπα που κατά την άποψή τους είχαν τα χαρακτηριστικά της μορφής που θα απεικόνιζαν.

Δυσκολεύτηκε πολύ ο μεγάλος ζωγράφος για να βρει κάποιο νέο άνθρωπο με ευγενικά χαρακτηριστικά, γεμάτο αγνότητα και χάρη. Έπρεπε πρώτα να σκιαγραφήσει το πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Ανικανοποίητος ρίχτηκε σε μεγάλη αναζήτηση. Που αλλού να ψάξει; Κουρασμένος μπήκε να ηρε-

αναζητήσει τώρα; Πήγε σε συντροφιάς ανθρώπων με άτακτη ζωή. Ομάδες νέων που είχαν πάρει δρόμους ασωτείας, με αντικοινωνική συμπεριφορά.

Κάποτε του φάνηκε ένας άνθρωπος κατάλληλος τύπος. Η έκφρασή του ήταν εκδήλωση άστατου, εσωτερικά διχασμένου και ταλαίπωρου.

Τον πλησίασε και συμφώνησε μαζί του για τη συνεργασία τους. Όταν έφτασαν στην τραπεζαρία της Εκκλησίας της Παναγίας, στο Μιλάνο, που ο μεγάλος ζωγράφος φιλοτεχνούσε το κλασικό έργο του «Μυστικός Δείπνος», είδε τον άνθρωπο, που θα γίνονταν το πρότυπο για να απεικονίσει τη μορφή του Ιούδα, σαστισμένο, αποσβολωμένο. Ωστόσο φάνηκε ότι είχε τη δύναμη να συγκρατηθεί. Δε θα ήταν και λίγη η αμοιβή!

Βλάχικο παραμύθι

Μια φορά ήταν ένας βλάχος, κι από εκκλησιά δεν ήξερε. Κάποτε πέρασε απόξω.

- Ωρέ, δεν πάω κι εγώ, είπε, να ιδώ, τι κάνουμε δώ μέσα!

- Μπήκε. Κάνει έτσι ... και τι γλέπει! Όλοι, όσοι ήταν εκεί μέσα, είχαν απόνα σαμάρι στην πλάτη! Σε λίγο είδε και τον παπά. Βγήκε απ' το ιερό. Αυτός είχε δυό σαμάρια ένα απάνω στ' άλλο στην πλάτη του.

- Ωρέ, τι είναι τούτο! Είπε και μπουχός, τόσκασε. Πηλάλησε σπίτι του. Παίρνει ένα γαϊδουροσάμαρο στον ώμο και τράβηξε πάλι για την εκκλησιά. Μόλις έφτασε στην πόρτα, τόβαλε στη ραχιά του, ζώστηκε τη ζώστρα, όπως ζώνουν τα γαϊδουρία, και σαμαρωμένος μπήκε. Κάνουν έτσι, όσοι ήταν στην εκκλησιά... τι να ιδούν! Άνθρωπο γαϊδουροσαμαρωμένον! Πήγαν οι επίτροποι και του λένε:

- Ωρέ, δεν ντρέπεσαι, που ήρθες εδώ να προσκυνήσεις το Θεό με το σαμάρι στην πλάτη;

- Αμ, εσείς λέει, γιατί το φοράτε το σαμάρι; Κι ο άλλος... (ο παπάς) έχει δυό στην πλάτη!!

- Τότε κατάλαβαν, τι έχει γίνει. Πηγαίνουν λοιπόν στον παπά και λένε.

- Το και το έχει γίνει. Είδε θάμα κειός ο άνθρωπος, τόμου μπήκε στην εκκλησιά μέσα. Ο παπάς τους εξήγησε.

- Αυτό έγινε, είπε, γιατί ο άνθρωπος αυτός είναι παρθένος αμαρτίες δεν έχει σαν κι εμάς τους άλλους. Είμαστε αμαρτωλοί εμείς. Δεν το καταλαβαίνουμε, κι ερχόμαστε να προσκυνήσουμε Θεό γιομάτοι απ' αμαρτίες! Κι εγώ, ο παπάς σας, είμαι ο αμαρτωλότερος απ' όλους σας!

Δ. Λουκόπουλος

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
3 etem s.a. ΠΟΡΤΕΣ - ΠΑΡΑΘΥΡΑ

Σοφρώνης Κωνίολος
ΠΟΤΑΜΟΥΛΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΤΗΛ: 26410 - 41237 - 41213
ΚΙΝ: 6977 - 615744

ΑΥΤΟΓΑΣ ΜΕΓΚΙΟ ΠΡΑΙΗΡΙΟ ΚΑΥΣΙΜΟΝ

Α.ΚΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ - Κ.ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΟΙ
ΤΗΛ. 22310 79080

15ο ΧΛΜ ΛΑΜΙΑΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

ΤΗΛ. 22310 46465

7ο ΧΛΜ Π.Ε.Ο. ΛΑΜΙΑΣ - ΣΤΥΛΙΔΑΣ
ΚΟΜΒΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ

ΕΠΙΠΛΑ
Τσουκαλάς
Θεόδωρος

☎ 22370 24174 & 6973 734751
ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΠΡΑΜΑΤΙΩΤΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΡΑΜΑΤΙΩΤΗΣ

25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 165 (ΣΤΑΣΗ ΚΑΦΗ) ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΗΛ. ΓΡΑΦ.: 210 50 19 520 - 210 50 51 800 FAX
ΚΙΝ. 6978 999620

Λογιστικό Γραφείο
Ασφάλειες Ζωής · Αυτ/των · Πυρός

Σοφία Τζαζέ
Πτυχιούχος Οικονομικού Πανεπ/μίου

25ης Μαρτίου 170, Πετρούπολη
210.5016687, 693.4666981
e-mail: tazesofi@otenet.gr

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ

“ΤΣΩΝΟΣ”®

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΘ/ΔΑΣ • Τ.Κ. 35 017
Τηλ. 22360 31221 & 22360 31000 • Κιν. 6974 106567

Γενική Συνέλευση στις 26-5-2013

Στην προγραμματισμένη, από μήνες πριν, συνέλευση του Συλλόγου των απανταχού Παπαρουσιωτών παρουσιάστηκαν πέντε άτομα. **Ως εκ τούτου ο Πρόεδρος κ. Βλασόπουλος Παναγιώτης ανέβαλε επί αόριστον τη συνεδρίαση.** Στη συνέχεια ενημέρωσε τους παρόντες για την μεγάλη πρόοδο που επιτεύχθηκε στο θέμα των γεφυριών του χωριού. **Ολοκληρώθηκε δηλαδή, η μελέτη του έργου της αναστήλωσής τους από τον μηχανικό κ. Χαντζόπουλο Νίκο.**

Κατόπιν τέθηκε από την κ. **Γκορόγια-Κατεργάρη Ελένη** το θέμα της ασφαλτόστρωσης του δρόμου από την Γέφυρα του Μέγδοβα μέχρι το Παπαρούσι, έτσι ώστε να υπάρχουν **δύο έξοδοι και είσοδοι προς το χωριό.** Τονίστηκε από τον Πρόεδρο του Συλλόγου, ότι για να ληφθεί υπόψη το θέμα από το **Δήμο Καρπενησίου** πρέπει να αιτηθεί το ζήτημα ο **Πρόεδρος του χωριού.**

Τονίστηκε επίσης από τον Πρόεδρο του Συλλόγου η **οικονομική δυσκολία της έκδοσης της εφη-**

μερίδας μας, λόγω των πενιχρών εσόδων του Συλλόγου. Προτάθηκε από την κ. **Χάραρη-Κατεργάρη Γεωργία** να ζητηθούν προσφορές από άλλα εκδοτικά γραφεία για την έκδοσή της.

Στη συνέχεια λήφθηκε απόφαση να διεξαχθούν συνεστιάσεις στην έδρα του Συλλόγου για να αυξηθούν τα έσοδά του.

Επίσης συζητήθηκε η σκέψη για **οργάνωση ημερήσιου πανηγυριού στο εξωκκλήσι της Παναγίας στην είσοδο του χωριού στις 23 Αυγούστου.** Ομόφωνα έγινε δεκτή, διότι το φως της ημέρας διευκολύνει τα μέγιστα τους χωριανούς και επισκέπτες του χωριού στη μετακίνησή τους προς το χώρο της πλατείας της Παναγίας.

Τέλος τονίστηκε, ότι **πρέπει να συνεχιστεί η πίεση προς τον Αντιπεριφερειάρχη, από όλους τους Παπαρουσιώτες, για να ασφαλτοστρωθούν τα υπόλοιπα 3 χιλιόμετρα του δρόμου προς το Δυτικό Παπαρούσι. Σημειώτεον ότι το έργο αυτό αποτελεί συμβατική υποχρέωση του κράτους έναντι των Παπαρουσιωτών.**

Εισφορές και Συνδρομές στο Σύλλογο

Έδωσαν από:

- 500\$: Καλύβας Βασίλης,
- 300\$: Ντανάς Γ. Ευάγγελος,
- 200\$: Καμπιζιώνης Ανδρέας.
- 100\$: Μανδραγώνης Γιώργος, Γουριώτης Ανδρέας,
- 130€: Δημόπουλος Φώτης
- 100€: Δημοπούλου - Τσουκαλά Σοφία
- 50€: Ντόκας Σωτήρης, Καλύβας Δημήτρης, Χαραλαμπίτης Κώστας, Μούτσελος Νίκος, Καλύβας Χ. Δημήτρης, Καλύβας Χ. Κων/νος
- 40€: Μανδραγώνης Γιώργος
- 30€: Ντανάς Ν. Κων/νος
- 20€: Νιάρχος Μιχάλης, Κοκο-

- τίνης Νίκος, Αντωνόπουλος Νίκος, Λιγδής Αλέκος, Παπαευσταθίου Ιωάννα
- 15€: Δούκα Κατερίνα
- 10€: Παπαθανάσης Γιώργος, Κουζής Γιώργος, Κόκλας Νικόλαος, Ντάλλας Θεοφάνης, Σοφός Μιχάλης - Μαρία, Παννικοπούλου Στρατούλα, Νέστορας Βλάχος, Χαραλαμπούλου Χρυσάνθη, Γούλας Βασίλης, Μαρίνη - Γούλα Δημήτρα, Αρχοντής Ιωάννης, Σκεντέρη Καλλιόπη
- 9€: Γεροντογιάννης Δημήτριος
- 7€: Καπλάνης Θεοφάνης
- 5€: Μαρούλης Νίκος

ΧΑΝΙ ΜΕΓΔΟΒΑ
Ο Ταυρωπιός των Αγράφων
ΚΑΦΕ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΤΑΒΕΡΝΑ
 διεύθυνση: Σωτήρης Ντόκας
 τηλ. & fax: 22370 21025 - Κιν. 6974333535
 24° χιλ. Ε.Ο. Καρ/σίου - Αग्रινίου(γέφυρα Μέγδοβα)

Μας ενδιαφέρει...

Με τον νέο Νόμο για τις μεταμοσχεύσεις νομιμοποιείται όχι μόνο η ευθανασία αλλά και ο φόνος

Βάσει του νέου νόμου: 3984/2011
 α) **Η αφαίρεση οργάνων πραγματοποιείται από «Οργανισμούς Αφαίρεσης», που είναι νοσοκομεία Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. κοινωφελούς και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή ιδιωτικές κλινικές,** που έχουν λάβει τη σχετική άδεια. Παραχωρείται έτσι, κατά παγκόσμια πρωτοτυπία, δικαίωμα αφαίρεσης οργάνων σε τρίτους, οι οποίοι μάλιστα εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα. Δηλαδή, η αφαίρεση οργάνων διεθνώς γίνεται από τις ομάδες των μεταμοσχευτικών κέντρων και όχι από ιδιώτες.

β) Όπως προβλέπει το επίμαχο άρθρο, **«Η αφαίρεση ενός ή περισσοτέρων οργάνων από ενήλικο θανάτον πρόσωπο πραγματοποιείται, εφόσον όσο ζούσε δεν είχε εκφράσει την αντίθεσή του».** Γίνεται δηλαδή βάσει εικονιζόμενης συναίνεσής του.

Με αυτό τον τρόπο, το ανθρώπινο σώμα μετατρέπεται με την έννοια του Εμπράγματος Δικαίου σε πράγμα, επειδή κάποιος (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) ασκεί πια κυριότητα επ' αυτού, έχοντας από το νόμο το δικαίωμα να αποφασίσει για τα όργανα του θανάτοντος (αυτός που αποφασίζει για τα πράγματα ασκεί κυριότητα επ' αυτών). Και επειδή το σώμα γίνεται πράγμα, ο νόμος προβλέπει και τους σχετικούς κανόνες ποιότητας και ασφάλειας.

Όσο για την σχετική δήλωση εναντίωσης στη λήψη οργάνων, με θεαίωση του γνησίου της υπογραφής, όχι μόνο είναι μια διαδικασία που οδηγεί εκατομμύρια πολίτες σε μια περιττή γραφειοκρατική διαδικασία, η οποία είναι εξαιρετικά δύσκολο να ολοκληρωθεί στο σύνολο, τόσο από πλευράς πολιτών όσο και από πλευράς ΕΟΜ αλλά είναι δεδομένο ότι θα υπάρξουν πολλοί, οι οποίοι δε θα προλάβουν ή δε θα μπορέσουν (για λόγους άγνοιας ή αδυναμίας ή αμέλειας κ.λπ.) να καταχωρήσουν δήλωση στον Ε.Ο.Μ. (Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων). Έτσι θα μετατραπούν αυτόματα σε δότες και θα τους αφαιρεθούν τα όργανα χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή τους. Εννοείται όμως ότι μια δήλωση μπορεί πάντα και να χαθεί ή να βρεθεί, αφού πετσοκόψουν το σώμα του αιτούντος. Σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα: **Η διάταξη περί της «εικαζόμενης συναίνεσης» ανοίγει τους ασκούς του Αιόλου καθώς: καταστρατηγεί την ελεύθερη βούλησή μας, υποθιβάξει τις ανθρώπινες αξίες, μετατρέπεται σε πράγμα τον άνθρωπο και τα όργανά του,**

υποθιβάξει την έννοια του εθελοντισμού, δημιουργεί κινδύνους για τον πληθυσμό, βάσει σε δοκιμασία τη σχέση ασθενούς και ιατρού, αγνοεί τη θέση των συγγενών του θανάτοντος [«εγκεφαλικά νεκρού»] και την ιστορική και θρησκευτική παράδοση που αποδίδουν ιδιαίτερο σεβασμό στο νεκρό.

Η ταύτιση της εγκεφαλικής νέκρωσης με το βιολογικό θάνατο, εκτός των προαναφερομένων, **νομιμοποιεί εμμέσως πλην σαφώς και την ευθανασία, επειδή η λήψη ζωτικού μοσχεύματος από εγκεφαλικά νεκρά δότη, προκαλεί τον βιολογικό θάνατό του. Για τον λόγο αυτόν όμως και επειδή η σχετική πράξη μπορεί πια να γίνει χωρίς αίτημα και χωρίς καμία προϋπόθεση, νομιμοποιείται όχι μόνο η ευθανασία αλλά και ο φόνος.**

Για την ιστορία αναφέρω ότι εντελώς «συμπτωματικά», ο νόμος αυτός ψηφίστηκε στις 16-6-2011, χωρίς ονομαστική ψηφοφορία, από ένα Κοινοβούλιο πολιορκημένο από πλήθος Ελλήνων πολιτών, που διαμαρτυρόταν για την πλήρη εξαθλίωση, στην οποία τους οδηγούσε το Μνημόνιο και το Μεσοπρόθεσμο.

Τέλος, επειδή ο εμπνευστής του ήξερε πολύ καλά τι έκανε, **ο νόμος αυτός δεν αποτελεί μόνο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας λόγω μαζικής και απίστευτης παραθίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας, περιλαμβανόμενων και των ουσιωδών δικαιωμάτων στη ζωή, στην ελευθερία και στον αυτοπροσδιορισμό (ατομικό και συλλογικό), αλλά και απόπειρα γενοκτονίας...**

Απ' την ιστοσελίδα inka.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΡΑΣ
 ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
 ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ &
 ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
 ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
 ΔΗΜΟΥ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

Γραφεία:

1ον ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 ΑΘΗΝΑ

• Τηλ. & Fax: 210.383.2556,
 210.380.6200

Δέχεται: Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη
 • Ώρες λειτουργίας: 7:00-10:00 μ.μ.

2ον ΑΝΘΩΩΝ 6 ΚΗΠΟΥΠΟΛΗ

• Τηλ.: 210.502.5699

Δέχεται: Τετάρτη, Παρασκευή

• Ώρες λειτουργίας: 7:00-10:00 μ.μ.

• Κιν. 6932 424 322

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. & ΚΕΦΑΛΑ Χ. Ο.Ε.
 Γ. ΚΟΝΔΥΛΗ 5 ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
 Tel. - Fax 22370 25196
ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
 Πολιτικός Μηχανικός Τ. Ε.
 mob.: 6974 451709
 e-mail: info@xantzopoulos.gr

BENIOS
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ & ΕΜΠΟΡΙΑ
 ΕΙΔΩΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ-ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ
 ΝΕΡΟΧΥΤΩΝ
 ΕΙΔΩΝ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
 ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
 ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ
 ΗΛΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ
 ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ
Βενιός Αναστάσιος
 Λ. ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ 47-ΙΛΙΟΝ, ΤΗΛ.: 210 26 20 387 - 210 26 93 445
 Fax: 210 26 19 929 - 210 26 28 056,
 www.venios.gr, e-mail: venios1@otenet.gr

Παπαρουσιώτικοι αντίλαλοι

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Παπαρουσιωτών Ευρυτανίας

Εκδότης - Δ/ντής: Βλασόπουλος Παν. Κυλλιάδων 86 Πετρούπολη 13231 τηλ.: 210-5018876

ΑΦΜ: 998962824 ΔΟΥ: Πετρούπολης

Επιμέλεια ύλης: Το Δ.Σ.

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον

Τηλ.-fax: 210-2619003 & 210-2619696

e-mail: karpouzi@otenet.gr